

prof. Epan Fica-Geta

COMPUNERE ÎN CINCI PAȘI

*CEA MAI UȘOARĂ
METODĂ
DE REDACTARE*

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2024

GÂNDURI DE AUTOR

Lucrarea de față a fost concepută cu scopul de a sprijini asimilarea de către elevi a unor principii etice de redactare și utilizare a informației. De cele mai multe ori, redactarea unei compuneri impune un efort maxim, inclusiv pentru elevii creativi, fiindcă aceasta reprezintă un aspect esențial al competențelor de comunicare, conținuturile predate în școală, studiindu-se în mod gradat, iar însușirea acestora este mai anevoioasă și necesită punerea în practică pe termen lung.

Pornind de la simplu la complex, lucrarea vine în sprijinul elevilor, sugerându-le parcurgerea unor pași ușor de cuprins în redactarea textului cu o temă dată. De asemenea, pentru a deveni mai captivantă, lucrarea aduce în fața cititorilor o serie de povești ce se bazează pe imaginarul artistic, purtându-i într-o lume în care întâmplările depășesc cu mult granițele realității.

Cartea are opt capitole delimitate în mod clar. Pe lângă pașii descriși în vederea redactării, sunt propuși itemi de rezolvare, fiind însoțiți de câte o poveste captivantă, aparținând seriilor textuale *Îngerul păzitor* și *Casa dintre sălcii*. Sunt inserate și texte independente, aparținând liricului, epicului și dramaticului literar.

Se dorește și se speră ca această lucrare să fie de ajutor tuturor elevilor și în mod special celor ce urmează să susțină examenul de Evaluarea Națională la Limba și literatura română.

CUPRINS

GÂNDURI DE AUTOR	5
SUGESTII	9
I.1 REDACTAREA COMPUNERII	10
I.2 PAȘII COMPUNERII	12
I.3 DEMONSTRAȚIE	12
I.4 PLANUL COMPUNERII	13
PROPUNERI ȘI EXEMPLE.....	15
II.1 O întâmplare petrecută la școală	16
Îngerul păzitor	17
II.2 O întâmplare petrecută alături de un prieten	25
Tabăra.....	26
II.3 O întâmplare petrecută la un concurs	31
Orgolii mici	32
II.4 O întâmplare petrecută în cadrul unei activități de voluntariat	36
Miss Ronțăilă	37
II.5 O întâmplare petrecută la bibliotecă	42
Luna	43
II.6 O întâmplare bazată pe un citat/ un proverb	49
Cel ce pierde drumul e bucuros și de cărare.....	50
II.7 O întâmplare petrecută la o festivitate	55
Îngerul păzitor	56
ȘI ALTELE.....	61
III.1 O întâmplare petrecută la bunici	62
Buburuzele	63
III.2 O întâmplare emoționantă	66
Hera.....	67

III.3 O întâmplare imaginată alături de un personaj din poveste	73
<i>Cerul de acasă</i>	<i>74</i>
III.4 O întâmplare hazlie.....	80
<i>Nebunul bate calul.....</i>	<i>81</i>
III.5 O întâmplare petrecută alături de un prieten	87
<i>Zori de zi.....</i>	<i>88</i>
RĂSFAȚĂ-TE CU ÎNCĂ O POVESTE!	95
<i>Casa dintre sălcii.Rătăcirea</i>	<i>96</i>
<i>Fluturile</i>	<i>105</i>
<i>Vălul miresei.....</i>	<i>108</i>
<i>Perdeaua de ceară.....</i>	<i>114</i>
<i>Băiatul fără chip.....</i>	<i>118</i>
<i>Cercul vieții</i>	<i>123</i>
<i>Traseul Pitonului.....</i>	<i>130</i>
<i>Intersecția</i>	<i>137</i>
<i>Fără identitate</i>	<i>141</i>
<i>Reîntorcerea</i>	<i>144</i>
APLICAȚII.....	149
<i>V.1 O întâmplare petrecută la pădure</i>	<i>150</i>
<i>IV.2 O întâmplare la grădina zoologică.....</i>	<i>151</i>
<i>IV.3 O întâmplare petrecută la muzeu</i>	<i>152</i>
<i>IV.4 O întâmplare petrecută în străinătate</i>	<i>153</i>
<i>IV.5 O întâmplare petrecută la un târg de carte</i>	<i>154</i>
<i>IV.6 O întâmplare petrecută de Crăciun</i>	<i>155</i>
<i>IV.7 O întâmplare petrecută de Paște.....</i>	<i>156</i>
<i>IV.8 O întâmplare petrecută de Ziua Națională a României.....</i>	<i>157</i>
<i>IV.9 O întâmplare petrecută în Delta Dunării.....</i>	<i>158</i>
<i>IV.10 O întâmplare petrecută la mare</i>	<i>159</i>
<i>IV.11 O întâmplare petrecută în Carpați.....</i>	<i>160</i>
<i>IV.12 O întâmplare petrecută la 1 Martie.....</i>	<i>161</i>
<i>IV.13 O întâmplare petrecută la examen.....</i>	<i>162</i>
<i>IV.14 O întâmplare petrecută la teatru.....</i>	<i>163</i>

ÎNCEARCĂ ȘI TU!	165
<i>V.1 Promovarea frumuseților României</i>	166
<i>V.2 Promovarea tradițiilor și obiceiurilor românești</i>	166
<i>V.3 Promovarea locului natal</i>	167
<i>V.4 Promovarea cărții preferate</i>	167
<i>V.5 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul unei călătorii cu trenul</i>	167
<i>V.6 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul unui examen</i>	167
<i>V.7 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul unei călătorii în străinătate</i>	168
<i>V.8 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul vizitei la un azil de bătrâni</i>	168
<i>V.9 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment trăit în tabără</i>	168
<i>V.10 Prezentarea unei emoții/ a unui sentiment din timpul festivității de sfârșit de an școlar</i>	169
 MESAJUL TEXTULUI LITERAR	171
<i>VI.1 Mesajul textului liric</i>	172
<i>VII.2 Mesajul textului epic</i>	179
<i>VII.3 Caracterizarea unui personaj</i>	182
<i>VIII.4 Mesajul textului dramatic</i>	185
<i>Curriculum vitae</i>	186
 ALEGE-ȚI UN ROL!	197
<i>Lupita</i>	198
<i>De iubești o meserie, fă din ea bijuterie!</i>	203
<i>Evaluarea Națională</i>	207
<i>UNTOLD</i>	213
<i>Clubul curioșilor</i>	218
<i>Rost pentru profesorii și elevii din gimnaziu</i>	223

LIBRIS

We know
books

SUGESTII

I.1 REDACTAREA COMPUNERII

Uneori am impresia că fac economie de cuvinte, fenomen ce mi se întâmplă mai ales atunci când trebuie să alcătuiesc o compunere, a fost justificarea pe care a oferit-o un elev ce a redactat o compunere sub nivelul așteptat, impus de cerințe.

Ținând cont și de această afirmație, dar și de subiectul al II-lea cuprins, în momentul de față, în structura variantei de examen pentru Evaluarea Națională la Limba și literatura română, se vine în sprijinul elevilor de gimnaziu cu această lucrare. Subiectul al II-lea solicită, prin diversitatea cerințelor enunțate, alcătuirea unor tipologii de texte în care elevii trebuie să-și exprime punctul de vedere printr-o argumentare, să utilizeze diferite strategii de redactare a compunerilor, îmbinând tiparele textuale studiate, să-și spună opinia despre o anumită temă abordată, să prezinte semnificația mejajului transmis de un text literar epic, liric, sau dramatic sau să alcătuiască rezumatul unui fragment de text literar, ceea ce adesea dă bătăi de cap.

Nu încapе îndoială că elevii cunosc structura unei compunere ce are la bază cele trei părți specifice: introducerea, cuprinsul și încheierea, părți ce au în vedere faptul că întâmplările relatate trebuie să se deruleze pe baza momentelor subiectului. Ceea ce devine complicat, din perspectiva elevului, este chiar prezentarea întâmplării care ar trebui să fie scoasă în evidență prin detalii, însă în cele mai multe texte concepute, este prezentată superficial sau chiar lipsește, deși aceasta ar trebui să evidențieze momentul de maximă intensitate al întregii compuneri.

Pentru ca textul să fie corect structurat, trebuie să se țină cont de cerința ce face trimitere la tema propusă, la numărul de cuvinte

și la inserarea tipurilor de secvențe textuale sugerate. O importanță deosebită necesită secvența dialogată care poate fi utilizată cu mult interes, dar care pune în dificultate elevul, fiind foarte pretențioasă din punct de vedere al punctuației, al ortografiei și al expresivității. Secvența narativă este cea mai des utilizată, fiindcă de obicei pune stăpânire pe întreaga compunere. Pentru a nu fi pierdută din vedere, secvența descriptivă este recomandat să se utilizeze mai ales în partea de incipit. O notă aparte și foarte importantă pentru compunere, oferă valorile morale sau culturale, deoarece acestea fac trimitere la modelele comportamentale cu care elevul trebuie să se identifice. Aspectul final al compunerii trebuie să scoată în evidență ordonarea paragrafelor, normele de redactare, adecvarea mesajului la situația de comunicare, expresivitatea, lizibilitatea, scopul comunicării și nu doar conținutul structurat în urma unei cerințe.

Așadar, pașii prezentați mai jos sunt ușor de parcurs și odată fixați, ajută la realizarea unei schițe de lucru, notată pe ciornă sau memorată.

În concluzie, redactarea unui text personal și original reprezintă un exercițiu plăcut și ușor de realizat, dar și o strategie de învățare aplicată în activitățile școlare curente, iar alcătuirea unor compuneri într-un mod repetat va dezvolta abilitățile și va crește performanța elevilor.

I.2 PAȘII COMPUNERII

PASUL 1

- temă;

PASUL 2

- indici de timp și spațiu;

PASUL 3

- personaje;

PASUL 4

- întâmplare;

PASUL 5

- limbaj figurat.

I.3 DEMONSTRAȚIE

O întâmplare petrecută alături de familie

Redactează un text narativ, de cel puțin 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare trăită alături de familie. Compunerea ta va cuprinde o secvență narativă și una descriptivă.

PASUL 1

- tema – aniversarea

PASUL 2

- indici de timp și spațiu:
 - timp: duminică, 30 septembrie, o săptămână;
 - spațiu: acasă, în grădină;

PASUL 3

- personaje: mama, tata, sora mea Ema și pisica Suzi;

PASUL 4

- întâmplare: Pisicuța familie, Suzi, pune stăpânire pe tortul pregătit de ziua mamei;

PASUL 5

- limbaj figurat:
 - cuvinte-cheie: aniversare, cadouri, familie, petrecere,
 - mijloace artistice: petrecerea mult așteptată este organizată cu precizia unui ceas; toamnă încântătoare oferă iluzia unei veri întârziate; aniversarea zilei de naștere este o poveste ce se naște odată cu noi; cadouri frumos și interesant împachetate; familia îți oferă gratuit iubire și atenție; râs larg și molipsitor.

I.4 PLANUL COMPUNERII

Ziua își arăta chipul îmbujorat și plin de rodnicia toamnei încântătoare. Deși luna septembrie aproape își încheiase trecerea, încă mai oferea iluzia unei veri întârziate.

Se spune că aniversarea zilei de naștere ar fi o poveste ce se naște odată cu fiecare dintre noi. În familia noastră exista obiceiul de a ne sărbători zilele de naștere, așa că sosise rândul mamei să-și trăiască povestea vârstei în data de treizeci septembrie. Fiind o zi caldă și liniștită de duminică, petrecerea mult așteptată fusese organizată cu precizia unui ceas. Tata îi ținea ocupată atenția mamei prin grădină, sora mea, Ema, aranja masa, iar eu aveam în grijă tortul. Mâncarea gustoasă răspândea un iz de petrecere, iar cadourile frumos și interesant împachetate erau puse

la vedere. Pentru a declanșa momentul mult așteptat, Ema a răspândit prin grădină zvonul că Suzi, pisica noastră, nu se simte tocmai bine. Vestea ne-a înghesuit în sufragerie pe toți, unde, ne aștepta o surpriză ce nu fusese curprinsă în planul aniversării. Suzi, răsfățata familiei, savura tortul fără nicio urmă de jenă. Ne-am privit uimiți și amuzați de interesul ei pentru piesa de rezistență a petrecerii. Mama a început să râdă larg și molipsitor. Fericită, ne-a îmbrățișat cu multă dragoste, fiind copleşită de surpriză. Veselia noastră nu a inhibat nicio clipă pofta de mâncare a psisicuței.

Într-adevăr, aniversarea zilelor de naștere creează cele mai frumoase amintiri alături de familia ce ne oferă gratuit iubire și atenție.

LIBRIS

We know
books

PROPUNERI
ȘI
EXEMPLE

II.1 O întâmplare petrecută la școală

Studiezi la gimnaziu, fiind în clasa a VIII-a, iar în pauza mare și se întâmplă ceva ciudat ce te transformă în vedeta școlii. Redactează un text narativ, de cel puțin 150 de cuvinte, în care să cuprinzi o secvență narativă, una dialogată și una descriptivă.

1. Tema – curajul;

2. Indici de:

- timp: în pauza mare, după ore;
- spațiu: la școală, în curtea școlii;

3. Personaje: colegii, câinele;

4. Întâmplare: Colegii mei devin agitați când, în pauza mare, se ivește pe neașteptate, în curtea școlii un câine Ciobănesc Anatolian. Fără să mă gândesc prea mult, înșir până în afara porții, biscuiții din care tocmai mâncam. Câinele înfometat părăsește curtea, iar eu ajung cea mai curajoasă vedetă a școlii.

5. Limbaj figurat:

- cuvinte-cheie: curiozitate, fermitate, prietenie, pauze;
- mijloace artistice: o curiozitatea încăpățânată îmi stârnea voința; nu am lăsat fermitatea în urmă ca să-o găsească altcineva; prietenia este importantă pentru oamenii prietenoși; pauzele îmi ofereau frumusețea zilelor de școală.

ÎNGERUL PĂZITOR

Cele ce se văd sunt create din cele ce nu se văd, cele ce se aud sunt create doar pentru cei ce le aud și, aproape întotdeauna, cele ce se spun sunt cele ce se trăiesc.

CA PEȘTELE ÎN APĂ

M-am născut într-o familie fericită și am fost botezat Diodor. Niciodată nu mi-a plăcut, dar se pare că foarte puțini oameni sunt mulțumiți de numele pe care îl poartă și preferă să se prezinte prietenilor, folosind abrevieri sau porecle pe care le consideră mai potrivite. Eu nu procedam astfel cu prietenii și colegii, în schimb refuzam să le răspund părinților atunci când eram strigat ca să-i pedepsesc în vreun fel, deoarece nu mi-au ales un nume modern și pe placul meu, de parcă ar fi putut ghici ce nume aș fi preferat. Bănuind că ceva mă incomodează, părinții au început să mă alinte cu puișor, dragul meu sau scumpete până ce am ajuns să merg la școală.

— Diodor este un nume de origine latină și înseamnă *dar de la Dumnezeu!* Trebuie să răspunzi la numele tău, fiindcă ți se potrivește! mi-a explicat mama cu câteva zile înainte de a începe școala. Numai după ce am primit această explicație legată de semnificația numelui pe care îl purtam, am început să mă gândesc dacă mi se potrivește. De mic am fost o ființă neastâmpărată și foarte încăpățânată, însă agerimea faptelor și a vorbelor nu m-au împiedicat să devin ocrotitorul fratelui meu geamă și omul de bază al părinților, odată cu trecerea timpului.

— Fratele tău mă enervează! Nu-l vreau în jocul nostru! mi-a urlat în urechi, într-o zi un prieten din cartier. Nu respectă regulile niciodată, nu-mi răspunde când îl strig și nu manifestă nicio reacție atunci când suntem victorioși! Nu-l mai accept în echipa mea și nu te mai vreau nici pe tine! a ripostat acesta cu vehemență.

Acel episod de respingere nu a fost primul pe care l-am primit din partea prietenilor, însă a fost cel care m-a determinat să-mi pun semne de întrebare față de comportamentul fratele meu și chiar să cer socoteală părinților.

— Dominik este fratele tău geamăn, aparține și el familiei noastre și ne face fericiți!

— Dar..., mamă...!!! El nu știe să se joace niciodată, nu vorbește cu nimeni, nu mă urmează când îl strig și le îngreunează jocul prietenilor mei! Au ajuns să mă urască și pe mine și nu mai vor să se joace cu noi! E un zăpăcit! Du-l definitiv la bunici și nu-l mai aduce niciodată acasă!

Zilele se încheiau mereu cu văietături venite din partea mea, căci eram un copil răutăcios cu fratele meu, invidios că niciodată nu plângea când ne certau părinții și nici nu se răzvrătea când ni se puneau interdicții la televizor sau la telefon. Accepta totul foarte pașnic și nu riposta în vreun fel, deși eu îmi doream să mă susțină cât de puțin. Adesea mi se părea nedumerit că avem aceiași părinți, regretam că suntem gemeni, fiindcă prea eram diferiți în toate.

— Prieteni! Dominik nu știe să salute! a urlat un coleg mai îngâmfat, după ce nici bine nu începusem școala. Vina salutului o purtam eu de această dată, deoarece mama îmi spunea mereu să fiu în preajma fratelui meu și să răspund în locul său atunci când era nevoie, însă îmi era rușine de tăcerea lui ferecată sub lacăte, îmi era rușine că este fratele

meu și mai ales, la școală nu doream să se afle asta, așa că evitam să intru împreună cu el în sala de clasă, îl evitam în pauze și nici când trebuia să mergem acasă nu-l doream prin preajmă.

— Și nu spune nici mulțumesc atunci când este ajutat! a adăugat o colegă la fel de răzgâiată ca toate fetele din ziua de azi. Când auzeam critici din partea băieților din clasă, încercam să le mai fac neauzite și să trec cu vederea, dar când nemulțumirile erau spuse de vreo colegă, mă cuprindea rușinea și sentimentul că eu am cel mai prost frate din lume. Îmi venea uneori să fug din clasă, să mă ascund sub un colț de cer sau printre necunscuți ca să nu fiu judecat sau arătat cu degetul. Lucrurile însă au început să devină foarte clare cam după o săptămână de la începerea clasei pregătitoare.

Era o zi de luni, îmi aduc foarte bine aminte, fiindcă în ziua aceea mama îl luase pe Dominik cu ea la muncă. Asta mi se spunea de fiecare dată când eram despărțiți câteva ore, cel puțin odată pe lună. Mă enerva la culme faptul că nu eram niciodată dus și eu să vizitez locul de muncă al mamei, iar geamănul meu nu-mi spunea nimic despre acel loc. Mă rodea curiozitatea, cu cât creșteam mai tare, dar acest lux nu mi-l permitea nimeni. Cum să se încurce mama la serviciu cu un copil capricios ca și mine. Dominik era precum pâinea caldă, firește că dorea să-l arate colegilor săi de muncă. Acesta era scenariul din mintea mea până în ziua aceea de luni, când, la sfârșitul orelor, m-am pomenit cu mama în fața sălii de clasă. Mi-a spus să aștept pe hol, deoarece avea să schimbe cu doamna învățătoare câteva vorbe, dar plânsul ei a stârnit curiozitatea din mine care m-a îndemnat să-mi lipesc urechile de ușă ca să pot înțelege discuția mai bine.

— Îmi pare foarte rău dacă vă face greutăți! Am început de ceva timp să frecventăm asociația surdo-mușilor din județ. Azi am mai fost

la o ședință. Specialistul ne-a asigurat că în scurt timp va deprinde limbajul mimico-gestual. Mai mult nu ni s-a promis, deoarece suferă de surditate congenitală. Boala a fost descoperită prea târziu și nu i se dau prea multe șanse de recuperare! Poate este o încercare prea mare pentru Dominik și pentru familie, dar acceptăm ceea ce a ales Dumnezeu pentru el și vom face tot ce este posibil omeneste ca să ducă o viață cât mai normală!

Vorbele mamei spuse printre lacrimi și suspinele dese m-au făcut să mă îndepărtez de ușă ca de o plită încinsă. Dominik era bolnav? La doar șase ani cât aveam atunci, nu înțelegeam prea multe din tânguiriile mamei, însă cuvântul *surditate* tot s-a agățat de mintea mea ca un viciu distrugător. Începeam să pricep de ce mama plângea când nu era nimeni prin preajma ei sau mă privea cu blândețe atunci când îmi spunea cum ar trebui să mă comport cu geamănul meu. Dominik era bolnav, iar eu, ca un frate oribil ce eram, încercam să mă feresc de el ca să nu știe nimeni că suntem rude și mă consideram cel mai nefericit copil din lume, fiindcă prietenii mă părăseau din cauza lui. Abia când am mai crescut, am înțeles cu adevărat că Dominik era hipoacuzic și că, fiind privat de toate sunetele date de frumusețile din cer, de pe pământ și din ape, Dumnezeu m-a binecuvântat doar pe mine să mă bucur cu adevărat de viață, iar lui i-a hărăzit să trăiască într-o lume surdă și mută.

— Doamna învățătoare, Dominik nu se joacă cu mine! În pauză l-am rugat politicos să fie prietenul meu, dar nu mi-a răspuns. I-am explicat cum să-și lege șiretul, dar nu m-a băgat în seamă! Credeți că este diferit de noi? Sau poate mă urăște! am auzit-o pe Irene, lamentându-se în fața doamnei învățătoare. Însă, revolta colegei noastre nu mi se păruse de această dată atât de dureroasă ca și cele pe care le auzisem în zilele

anterioare, ba chiar îmi venea să-i mulțumesc fiindcă își dorea să fie prietenă cu fratele meu.

— Copii, vreau să vă spun povestea lui Arun și a bunului său prieten Orion. Ascultați cu multă atenție ca la sfârșit să împărtășiți învățătura istorioarei!

Arun avea un singur prieten, un peștișor auriu pe care îl botezase Orion. Zilnic avea multă grijă de el. Când primea câteva firisoare de mâncare, Orion îi mulțumea băiatului printr-un dans scurt și elegant, când îi împrăpăta apa, peștișorul își deschidea în mod repetat gura, lăsând impresia că vrea să-i mulțumească prin cuvinte, când îl chema la joacă printr-o bocănitură scurtă în acvariu, Orion făcea tumbe prin apă, mai ceva ca la circ. Cei doi prieteni erau foarte fericiți, fiindcă nu pretindea unul de la altul mai mult decât putea oferi fiecare. Ce ați înțeles din această istorioară? Irene, îmi dai un răspuns?

— Am înțeles că Orion nu îi mulțumea lui Arun prin cuvinte, ci prin gesturi!

— Ai dreptate, dar de ce făcea asta?

— Fiindcă nu putea să vorbească! Era un peștișor!

— Și totuși erau prieteni! De ce?

Întrebarea pusă de către doamna învățătoare nu avea cum să primească vreun răspuns lămuritor, deoarece prietenia pentru fiecare dintre noi suna altfel în clasa pregătitoare. Dacă-mi dădea cineva un măr era prietenul meu, dacă-mi spunea cineva un secret, era prietenul meu, dacă mă ajuta cineva la ghiozdan devenea cel mai bun prieten al meu, însă acest tip de prietenie ținea până în pauza următoare când ne certam din te miri ce fleac.

— Copii, Arun și Orion trăiau în lumi diferite, și chiar dacă nu-și puteau vorbi, se bucurau unul de prezența celuilalt, arătându-și afecțiunea prietenească, fiecare cum știa mai bine. Ca să ajungi prieten cu cineva, nu este obligatoriu să fii ca și el. Trebuie doar să-l respecti, să-l ajuți la nevoie, să-l înțelegi și să-l accepți așa cum este, altfel nu poți deveni prietenul său adevărat! Cu toții ne dorim prieteni, iar prietenia este frumoasă numai atunci când se bazează pe sinceritate și respect!

— Dominik este ca un peștișor de aur, nu poate nici el să se vorbească? a devenit curioasă dintr-odată Irene.

— Dominik este un băiat special! Dumnezeu l-a trimis în clasa noastră pentru noi!

— Dar noi nu suntem speciali, doamna învățătare? s-a interesat Irene.

— Noi suntem și mai speciali, deoarece Dumnezeu ne-a ales ca să fim îngeri păzitori pentru Dominik, cât timp este la școală!

— Și cum vom face asta?

— Vezi tu, Irene, Dominik nu poate să ne audă, de aceea nu știe să vorbească, iar noi vom fi urechile lui și cu timpul o să-l ajutăm să comunice prin gesturi.

— Adică, la fel cum comunică peștișorii din acvariu?

— La fel cum comunică peștișorii din acvariu, Irene!

— Înseamnă că de azi, Dominik va deveni prietenul meu dacă o să împart sandwich-ul cu el? Nu o să mă supăr dacă nu îmi va mulțumi și a să-i arăt cum să-și lege șiretul fără să-i explic!

— Irene, ești o fetiță minunată și un prieten bun de care Dominik are mare nevoie!